

форсирана асимилация, доведена насилствено до нейната крайна фаза. Обосновката на тази политика на българската държава е издържана, казано на съвременен език, в примордиалистичен дух, и България е обявена за етнонационална държава на българите, която не включва в себе си части от други нации, а 'българските турци' са всъщност българи по произход, насилствено турцизирани по време на Османската империя. Тъй като за циганите не може да се намери "научна" обосновка за "доказване" на техния български произход и да се впишат в тази схема, то те официално просто престават да съществуват. Изчезва всякакво споменаване на цигани в публичното пространство, в медиите и в научната литература, а на редица места край ж.п. линиите и авто-магистралите, циганските махали са скрити зад бетонни стени. Тази абсурдна политика не постига никакви резултати и не спомага за по-успешното интегриране на циганите в българската нация (поскоро обратното).

Асимилационни тенденции (без да са доведени до своя завършек) по отношение на циганите могат да се открият и в държавната политика на Унгария, Чехословакия, а донякъде и в Румъния, като във всяка от тези страни има определени нюанси.

В Унгария през 50-те и 60-те години повече или по-малко открито се говори за 'естествената асимилация' на циганите в унгарското общество. През 70-те години този извод остава, но логиката на държавната политика е вече различна, издържана по-скоро, казано на съвременен език, в конструктивистки дух. Унгарските цигани се приемат за съставна част от унгарската нация (схващана в граждански смисъл, а не само като етнонация), обособени по своя социален статут и по някои свои етнокултурни параметри (напр. език при част от циганите, фолклор, музика и т.н.). Държавата подкрепя активно интеграцията на циганите в унгарското общество в социален план, както и съхраняването и развитие на тяхната етнокултурата, но не им признава статута на национално малцинство, както за другите малцинствени общности в Унгария.